

De Josep Anglada a Sílvia Orriols: l'extrema dreta d'arrel catalana torna a aspirar al Parlament

Ultranacionalisme, ètnia i sacrificis: així va bastir Sílvia Orriols el seu ideari

Il·lustració

JOAN SERRA CARNÉ

18 d'abril del 2024 Actualitzat a les 7:16h

La figura de **Sílvia Orriols** sobrevola la precampanya del 12-M. De l'**alcaldessa de Ripoll** i líder d'**Aliança Catalana**, que ha obtingut els avals necessaris per presentar candidatura a les **eleccions al Parlament** -serà cap de llista per Girona-, se'n projecta la possibilitat que pugui tenir representació parlamentària, fenomen encara no detectat a les enquestes. L'última formació d'ideari xenòfob que va fregar l'entrada a la cambra catalana va ser Plataforma per Catalunya, resultat [que en els comicis de 2010 va obtenir poc més de 75.000 vots](#). Orriols pretén trencar aquell sostre de vidre.

Per aconseguir-ho, Aliança Catalana articula un doble discurs. El que es dirigeix al **votant independentista desencisat** amb els resultats del procés -la mateixa alcaldessa de Ripoll havia estat militant activa en les manifestacions dels anys àlgids- i el que persegueix captar l'atenció del ciutadà molest amb l'**impacte del flux migratori**. Un doble relat, islamòfob i nacionalista essencialista, que contrasta amb el que desplegava **Josep Anglada** quan aspirava a fer-se un lloc en la política catalana, sense vincles aparents amb el sobiranisme, [com Nació analitzava en aquest article](#). L'ideari de la formació d'Orriols està plagat d'**enunciats falsos** i també de **mitges veritats**. A continuació, deu exemples de missatges que pateixen desajustos amb la realitat.

Subscriu-t'hi

Rep cada dia El Despertador de Ferran Casas al teu correu

UNA DISSECCIÓ SALVATGE DEL PODER

1. "L'Islam és una ideologia politicoreligiosa"

La líder d'Aliança Catalana va pronunciar la frase [el 9 d'abril al programa Cafè d'idees de RTVE](#), presentat per Gemma Nierga. En una de les comptades aparicions en mitjans convencionals, Orriols va afirmar que es considera "islamòfoba" i hi va afegir la seva particular descripció de l'Islam, pensada per justificar el discurs discriminatori envers els immigrants i, particularment, els musulmans. L'Islam és una de les tres principals religions monoteïstes -com el cristianisme i el judaisme-, i no una "ideologia politicoreligiosa".

Per desmuntar definicions interessades val la pena recórrer a Dolors Bramon, historiadora, arabista i islamòloga. "Pensem que l'islam és una creença monolítica i no és veritat: hi ha tants islams com musulmans. Ens és fàcil reconèixer que Occident és molt variat; l'Islam, igual", [recordava en una entrevista de 2017 a El Punt-Avui](#), on també subratllava que fa temps que països del Golf Pèrsic propaguen traduccions de l'Alcorà que no s'ajusten al text en àrab i en distorsionen l'essència. Per entendre aquesta realitat -com que la llengua en què està escrit originalment l'Alcorà no el parla ningú i això en facilita la manipulació-, [un llibre de referència és Professora d'Islam \(Fragmenta Editorial\)](#), una conversa entre Bramon i l'editor Ignasi Moreta.

2. "No se'n diu immigració, se'n diu invasió. I no és natural, és orquestrada"

[Orriols va fer un tuit amb aquestes dues frases](#) -acompanyades del hashtag #SalvemCatalunya- el 16 de maig de 2023, pocs dies abans de les eleccions que li vam permetre accedir a l'alcaldia de la capital del Ripollès. Era un enunciat clarament racista i també electoralista, fet en una vila que aglutina menys immigració que ciutats veïnes -15,6% a Ripoll per 29,4% a Vic, segons l'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat)- però que en els darrers anys ha viscut el trauma del lligam amb els atemptats del 17-A. En qualsevol cas, la "invasió" que verbalitzava Orriols no s'explica per una maniobra "orquestrada" per determinats col·lectius nacionals sinó per fluxos migratoris més vinculats a realitats socioeconòmiques que no pas ideològiques.

En la dècada compresa entre 2001 i 2011, a Catalunya hi van arribar 1,1 milions d'estrangers, un degoteig incessant de nous ciutadans que es va esmorteir en la dècada posterior i ha revifat en els darrers anys. Aquest impuls ha permès Catalunya arribar a la xifra de 8 milions d'habitants [-es va produir el novembre passat, com havia documentat Roger Tugas Vilardell a Nació-](#) i ha transformat, sortosament, la piràmide d'edat. Segons dades de l'Institut Nacional d'Estadística (INE), un 83% de la població migrant té entre 20 i 65 anys -només un 6,6% és més gran-, fet que ajuda a mitigar el procés d'envelliment de la societat. I, per descomptat, a fer sostenible el sistema de pensions.

POLÍTICA

Ultranacionalisme, ètnia i sacrificis: així va bastir Sílvia Orriols el seu ideari

3. "La majoria dels usuaris de serveis socials són immigrants"

En la citada entrevista a RTVE, Orriols també va presentar la població estrangera com a saquejadora dels recursos públics, un missatge que ha repetit en els darrers anys a Ripoll per obtenir-ne rèdits polítics. Però aquesta és una afirmació falsa. [Com van contextualitzar els companys de Verificat](#), les persones amb nacionalitat estrangera a Catalunya suposen el 21,3% dels beneficiaris de la renda garantida de ciutadania, segons les dades recollides per l'organització del Departament de Drets Socials (de 2021, les últimes publicades). En aquell any, la població estrangera suposava el 15,8% del cens català. La renda garantida s'entrega per criteris econòmics i entre el col·lectiu migrant hi ha necessitats materials manifestes, vinculades als motius que porten a l'emigració dels països d'origen i a les dificultats per arrelar-se o a la manca de xarxes de suport. Segons l'Idescat, un 53% d'immigrants estaven en risc de pobresa o exclusió social en l'exercici que correspon a l'estadística.

4. "La majoria dels immigrants no venen a treballar"

A banda d'abonar teories supremacistes que difonen la idea de "la gran substitució", la líder d'Aliança Catalana ha enaltit el discurs contra la immigració, per fer-la culpable dels mals dels ciutadans autòctons, en àmbits com els de

quin punt els immigrants assumeixen llocs de treball que ciutadans autòctons no veuen atractius. Segons les dades de finals de 2023 del baròmetre de població estrangera i treball de l'Observatori del Treball i Model Productiu - Generalitat de Catalunya-, entre els sectors d'activitat amb major presència d'afiliacions estrangeres són l'agrari (73,2% del total), la llar (50,4%) i l'hostaleria (35,9%).

5. "És català tota persona que descendeix de catalans"

La frase es podia llegir en un fanzín de circulació limitada que editava el col·lectiu Els Intransigents de Catalunya, de la qual Orriols en va formar part. Un grup local que difonia un ideari nacionalista essencialista que casava amb la militància política de l'alcaldesa, primer al Front Nacional de Catalunya i després a Aliança Catalana. Segons els integrants d'Els Intransigents, ser català no és una decisió individual i voluntària sinó que és un "fet objectiu" que ve donat per "vincles naturals de sang, raça, llengua, territori i costums que hom té amb Catalunya". [El col·lectiu difonia els missatges](#) en aquesta pàgina web, i el fanzín es podia comprar en quioscos o llibreries de Ripoll per només tres euros o rebre'l per correu.

A banda que l'argumentari xoca amb la idea d'un sol poble -i, fins i tot, amb el lema pujolista que és català qui viu i treballa a Catalunya-, la descripció d'Orriols aparta de la condició de català tots aquells catalans que han nascut al país però no tenen els cognoms d'origen català -una majoria- i també els qui, arribats de fora, han après la llengua i se senten plenament vinculats al país. Per la líder ultra, en quedarien exclosos des de Lamine Yamal fins a Najat El Hachmi. Dos exemples entre molts de possible. Qui podria dubtar de la seva condició de catalans?

reproduït en públic. Segons les dades de l'INE, a Catalunya la mitjana de fills per cada dona és de tan sols 1,17. Però la taxa de natalitat baixa no implica que la catalanitat del nadó es pugui determinar en funció de l'origen dels seus progenitors.

7. "Treballarem per garantir la restitució de l'Estat Català i l'exercici del control fronterer"

L'afirmació figura entre els enunciats destacats en una nota de premsa a la pàgina web d'Aliança Catalana, escadussera en propostes programàtiques. Per bé que l'objectiu de projectar l'estat propi sigui del tot legítim -altra cosa és la discussió de com assolir-lo després de l'experiència de 2017-, el que és segur és que la política fronterera no correspon a la Generalitat en l'estatus administratiu actual. Aquesta és una competència estatal, no autonòmica. A banda que a Europa impera una política de lliure circulació dels ciutadans comunitaris, més enllà de la seva ètnia. A Catalunya això és evident pel que fa al flux circulatori amb la frontera francesa.

8. "Hi ha un empobriment causat tant per la pressió fiscal del processisme com per tots els recursos que Espanya ens roba"

L'enunciat, que es pot llegir en una les poques notes programàtiques que Aliança Catalana té penjada a la seva pàgina web, és un exemple de la mescla d'una falsedat amb una mitja veritat. No hi ha dades que estableixin un vincle directe entre l'arquitectura fiscal vigent a Catalunya i l'empobriment de la seva població. Al marge de la màxima que els impostos serveixen per sufragar els serveis públics -de la sanitat a l'educació-, només un de cada deu euros que es paguen a Catalunya són per impostos dels quals la Generalitat en té la plena competència, ja sigui per impostos propis dissenyats per l'administració catalana (742 milions) o cedit totalment (4.157 milions) dels 47.825 que milions que es recaptin. Així queda detallat en [el document de proposta de finançament presentat aquest març pel Govern](#). L'executiu català ha situat el dèficit fiscal, això sí, a l'entorn dels 22.000 milions d'euros, [segons el càlcul presentat el novembre passat](#).

La Generalitat té un marge més limitat en impostos cedits parcialment, com l'IRPF. A l'Estat, el tipus mitjà és del 19,2% mentre que a Catalunya la variació és mínima (20,9%), que s'explica pel nivell dels sous, associat al cost de la vida. [Tot i que Foment del Treball ha presentat l'escenari català com un "infern fiscal"](#), en el cas de Madrid, el tipus mitjà de l'IRPF és del 22%, superior al de Catalunya. Però la Comunitat de Madrid no és presentada en els mateixos termes.

9. "No em presentaré a les eleccions al Parlament"

Orriols va apuntar, [en una entrevista publicada per *El 9 Nou* el 7 de juliol de 2023](#) -poc després de convertir-se en alcaldessa- que no faria el salt a la política catalana. "Mentre sigui batllessa no em presentaré a altres eleccions. No cometré l'errors dels alcaldes anteriors [de Ripoll]. I menys sabent ara la feina que comporta el càrrec, que ho fa totalment incompatible amb anar cada matí a Barcelona", va expressar en la conversa amb el rotatiu d'Osona i el Ripollès. La líder d'Aliança Catalana ha canviat d'opinió i encapçalarà la llista per Girona, després d'un procés de deliberació del partit, que feia temps que preparava el terreny per presentar-se als comicis catalans. [Com ha detallat Nació en informacions precedents](#), en els darrers mesos la cúpula de la formació havia organitzat trobades amb independentistes descontents amb altres sigles sobiranistes per sondejar el terreny electoral, àpats en els quals Orriols no es prodigava.

10. "No es pot culpar Israel de l'estat de pobresa i decadència de Gaza"

La reflexió correspon a una intervenció d'Orriols en un ple de l'Ajuntament de Ripoll del mes de novembre, [en el marc de la discussió d'una moció del grup de la CUP pel conflicte entre Israel i Hamàs](#), desencadenant de la guerra a Gaza. Més enllà dels posicionaments polítics de cada formació, l'alcaldessa eximeix el govern israelià de la situació a la franja, on s'han comptabilitzat més de 33.000 morts en el darrer mig any, milers dels quals infants. L'actuació bèl·lica liderada pel govern de Benjamin Netanyahu ja ha rebut contestació de l'ONU, que ha acusat l'ús de la fam com a arma de guerra, a banda de demanar un alto el foc, [amb resolució inclosa del Consell de Seguretat](#). Les dades no han fet desviar Orriols dels seus postulats maximalistes a les xarxes, [on ha expressat el lligam per "sempre" de Catalunya amb Israel](#), sense matisos.

ARXIVAT A

[Eleccions Parlament 2024](#)[Aliança Catalana](#)[Sílvia Orriols](#)